

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 537

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 24 mai 2021

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 111 din 23 februarie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	2-4	326.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Frențiu Grigore a funcției publice din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Cluj	11
Decizia nr. 122 din 2 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342 din Codul de procedură penală și ale art. 347 alin. (3) teza finală raportat la art. 345 alin. (3) și art. 346 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală	5-7	327.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Gheorghe Palade a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Neamț	12
Decizia nr. 155 din 4 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 42 alin. (6 ¹) și (9) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006	8-9	328.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Cosmin-Mihai Dorle a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Satu Mare	12
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
40. — Ordonanță de urgență pentru instituirea unor măsuri privind buna funcționare a sistemului de învățământ și pentru modificarea art. 10 alin. (2) din Legea nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare	10	329.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Ion Bîzîc a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Vâlcea	13
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI				
325. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Tibor Feneși a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Bihor	11	330.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Marius-Cristian Ghincea a funcției publice din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Ilfov	13
		331.	— Decizie privind constituirea și atribuțiile Comitetului pentru e-guvernare și reducerea birocrăției	14-15
		332.	— Decizie pentru numirea doamnei Andra-Diana Migiu în funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 111**

din 23 februarie 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (1)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Titidan — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 3.850/109/2018 al Tribunalului Vâlcea — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.119D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că autoarea excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, deoarece își construiește critica prin compararea soluțiilor legislative cuprinse în art. 15 și 14 din Legea nr. 554/2004.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.850/109/2018, **Tribunalul Vâlcea — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.** Excepția a fost ridicată de Societatea Titidan — S.R.L. din Pitești într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ/suspendarea executării unui act administrativ.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție, deoarece, în cazul suspendării executării actului administrativ până la soluționarea definitivă a cauzei, se creează o situație favorabilă reclamantului, în detrimentul intereselor părâtului, în ipoteza în care acțiunea principală este respinsă. Astfel, la alin. (4) al art. 15 din Legea nr. 554/2004 legiuitorul a prevăzut că „*în ipoteza admiterii acțiunii de fond, măsura suspendării, dispusă în condițiile art. 14, se prelungește de drept până la soluționarea definitivă a cauzei, chiar dacă reclamantul nu a solicitat suspendarea executării actului administrativ în temeiul alin. (1)*”. Însă, în ceea ce privește situația în care reclamantul a solicitat, în temeiul art. 15 din Legea nr. 554/2004,

suspendarea actului administrativ în cadrul acțiunii având ca obiect anularea actului administrativ, legiuitorul nu a mai prevăzut expres ce se întâmplă cu suspendarea actului administrativ în cazul respingerii acțiunii de fond. Potrivit dispoziției cuprinse în art. 15 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, instanța dispune suspendarea actului administrativ până la soluționarea definitivă a cauzei, ceea ce înseamnă, potrivit Codului de procedură civilă, soluționarea recursului declarat împotriva sentinței instanței de fond, pentru că atunci rămâne soluția definitivă. Se constată astfel existența unei neconcordanțe de ordin legislativ și a unei situații de natură să producă vătămări grave beneficiarului actului administrativ cu privire la care reclamantul a solicitat anularea și suspendarea executării.

6. Atât în cazul formulării cererii de suspendare în temeiul art. 14, cât și în ipoteza formulării cererii în condițiile art. 15 din Legea nr. 554/2004, „instanța soluționează cererea de suspendare de urgență și cu precădere, cu citarea părților, fără aplicarea procedurii de regularizare a cererii prevăzute de art. 200 și 201 din NCPC”. Potrivit doctrinei și jurisprudenței în materie, instanța de judecată face o cercetare a indiciilor aparente a căror existență ar conduce la răsturnarea prezumției de legalitate a actului administrativ contestat, dar fără analizarea pe fond a conținutului acelui act administrativ. În asemenea condiții, potrivit procedurii prevăzute de art. 14 din Legea nr. 554/2004, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ contestat până la pronunțarea instanței de fond asupra cererii având ca obiect anularea acelui act. De asemenea, în baza art. 15 din Legea nr. 554/2004, la cererea reclamantului, formulată separat sau în cadrul acțiunii principale, de fond, instanța poate dispune, pentru motivele prevăzute la art. 14, suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă a cauzei.

7. În raport cu această reglementare cuprinsă în art. 15 din Legea nr. 554/2004, deși cererea de suspendare va fi analizată în raport de cuprinsul art. 14 din aceeași lege, pe baza aceleiași proceduri sumare, fără prejudicarea fondului, măsura suspendării va dura până la soluționarea definitivă a cauzei, adică până la soluționarea recursului declarat împotriva sentinței prin care a fost soluționată acțiunea principală, având ca obiect anularea actului administrativ contestat. Se ajunge astfel ca, în cazul în care acțiunea principală va fi respinsă, măsura suspendării actului administrativ dispusă în temeiul art. 15 din Legea nr. 554/2004 să dureze până la soluționarea definitivă a acțiunii principale, adică până la soluționarea recursului declarat împotriva sentinței instanței de fond prin care a fost soluționată acțiunea principală, pentru că numai atunci sentința rămâne definitivă. Este creată astfel o situație profund vătămătoare pentru interesele beneficiarului actului administrativ contestat, în condițiile în care, pe baza unei proceduri sumare, de urgență și cu prejudicarea fondului, instanța pronunță o hotărâre prin care dispune suspendarea actului administrativ, iar această hotărâre urmează a fi menținută chiar și în ipoteza în care prin

sentința pronunțată la fond instanța ar respinge cererea principală a reclamantului, având ca obiect anularea actului administrativ. Astfel, hotărârea prin care s-a dispus suspendarea devine mai puternică decât sentința prin care a fost soluționat fondul cauzei în situația în care instanța de fond va respinge acțiunea principală, după cercetarea fondului cauzei, potrivit procedurii comune. Situația astfel creată este profund inechitabilă pentru beneficiarul actului administrativ, deoarece actul administrativ va fi suspendat până la soluționarea recursului împotriva sentinței instanței de fond, deși prin sentință instanța de fond a respins acțiunea având ca obiect anularea acelui act administrativ.

8. Dacă în cazul admiterii acțiunii de fond legiuitorul a prevăzut la art. 15 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 că măsura suspendării dispuse în condițiile art. 14 se prelungește până la soluționarea definitivă a cauzei, în situația în care acțiunea de fond ar fi respinsă, legiuitorul nu a mai prevăzut nimic expres urmând să fie aplicabile dispozițiile art. 15 alin. (1), iar măsura suspendării să dureze până la rămânerea definitivă a sentinței instanței de fond. În aceste condiții, se susține că dispozițiile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 sunt constituționale numai în măsura în care instanța de fond ar admite acțiunea principală având ca obiect anularea actului administrativ și nicidecum și în situația în care instanța ar respinge o asemenea acțiune. Se încalcă astfel art. 126 alin. (6) și art. 21 din Constituție privind dreptul la un proces echitabil.

9. De asemenea, autoarea excepției susține că dispozițiile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 sunt în contradicție și cu art. 16 din Constituție, întrucât reclamantului îi este creată o situație favorabilă în detrimentul drepturilor și intereselor legitime ale pârâtului într-un litigiu având ca obiect anularea și suspendarea actului administrativ unilateral și în situația în care instanța va dispune suspendarea acelui act în temeiul art. 15 alin. (1) din Legea nr. 554/2004.

10. **Tribunalul Vâlcea — Secția a II-a civilă** consideră că textele de lege criticate sunt neconstituționale. Astfel, chiar dacă art. 14 și art. 15 din Legea nr. 554/2004 vizează situații diferite, cererea de suspendare se admite pentru cazuri bine justificate pentru ambele tipuri de cereri de suspendare, iar cazul bine justificat reprezintă, conform art. 2 alin. (1) lit. t) din Legea nr. 554/2004, împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ. În ambele situații, instanța face o analiză sumară a aparenței legalității actului administrativ atacat. Cu toate acestea, în cazul cererii formulate în temeiul art. 14 din Legea nr. 554/2004, dacă nu a fost formulată și o cerere în temeiul art. 15, suspendarea se prelungește de drept până la soluționarea definitivă a cauzei, doar în situația admiterii acțiunii în primă instanță, nu și în situația respingerii acțiunii. Această soluție ar trebui să fie aplicabilă și în situația cererii formulate în temeiul art. 15 din Legea nr. 554/2001, aceste prevederi fiind în contradicție cu dispozițiile art. 16 din Constituție, întrucât reclamantului îi este creată o situație favorabilă în detrimentul drepturilor și intereselor legitime ale pârâtului, deoarece hotărârea de suspendare, deși a fost dată într-o procedură sumară, apare ca având o forță juridică mai mare decât însăși hotărârea fondului, care a fost dată în urma analizei probelor administrate în faza cercetării judecătorești.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 15 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: *„Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant, pentru motivele prevăzute la art. 14, și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat, în acest caz, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula odată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond.”*

15. Prevederile art. 14 din Legea nr. 554/2004, la care textul de lege criticat face trimitere, stabilesc condiții și reguli procedurale privind posibilitatea persoanei vătămate de a cere instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond.

16. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 — *„Egalitatea în drepturi”*, art. 21 — *„Accesul liber la justiție”* și art. 126 alin. (6) privind controlul judecătoresc al actelor administrative pe calea contenciosului administrativ.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici similare, iar prin Decizia nr. 673 din 10 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 937 din 20 noiembrie 2006, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate.

18. Cu acel prilej, Curtea a reținut că art. 14 din Legea nr. 554/2004 instituie posibilitatea părții vătămate prin actul administrativ de a solicita instanței competente suspendarea executării actului, în cadrul procedurii prealabile prevăzute la art. 7, până la pronunțarea instanței de fond asupra legalității și temeiniciei acestuia. Suspendarea prin hotărâre judecătorească a executării actului administrativ, reglementată prin textul de lege criticat, reprezintă o excepție de la principiul executării din oficiu a actelor administrative unilaterale și se acordă, potrivit art. 14, doar în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente. În redactarea sa, art. 14 alin. (1) dispune cu privire la condițiile suspendării executării actului administrativ. În faza prealabilă introducerii acțiunii principale în anularea actului administrativ, măsura suspendării executării actului administrativ se dispune până la pronunțarea instanței de fond, având o durată limitată în timp.

19. După parcurgerea procedurii prealabile și fiind sesizată potrivit art. 15 din Legea nr. 554/2004, instanța de judecată va putea menține măsura suspendării executării actului până la soluționarea definitivă a cauzei sau, dacă o asemenea măsură nu a fost solicitată anterior în temeiul art. 14, reclamantul o poate cere fie odată cu acțiunea principală, fie prin acțiune separată, dar până la momentul soluționării acțiunii în fond.

20. Posibilitatea reclamantului de a solicita suspendarea executării actului administrativ unilateral prin cererea adresată instanței pentru anularea actului nu creează, prin ea însăși, nicio discriminare. Instanța va putea dispune suspendarea, fără ca una dintre părți să fie privilegiată, iar cealaltă dezavantajată, ținând seama de toate garanțiile procedurale de care se bucură părțile. Nici procedura de suspendare prevăzută de art. 14, nici cea reglementată de art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 nu contravin drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților invocate. Cele două proceduri sunt diferite, deoarece reglementează situații juridice distincte, dar prin aceasta nu se creează o discriminare a solicitantului suspendării executării actului, formulată în temeiul art. 14, față de reclamantul aflat în procedura reglementată de art. 15. Chiar dacă, în faza prealabilă acțiunii în anulare, acesta beneficiază de suspendarea executării doar până la momentul pronunțării instanței de fond, această măsură se va putea menține în continuare, respectiv până la soluționarea definitivă a litigiului, fiind solicitată în cadrul acțiunii în anulare a actului sau separat, în temeiul art. 15 alin. (1).

21. Pe de altă parte, dispozițiile legale criticate se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, și nu înlătură posibilitatea părților de a beneficia în mod egal de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege. De asemenea, reglementările criticate sub aspectul constituționalității nu înlătură posibilitatea părților de a se adresa instanțelor judecătorești și de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către instanța independentă, într-un termen rezonabil.

22. În consecință, Curtea nu a reținut încălcarea, prin textele de lege criticate, a dispozițiilor art. 16 și 21 din Constituție.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în prezenta cauză.

24. Distinct, Curtea reține că prevederile de lege criticate instituie reguli de procedură în materia suspendării executării

actului administrativ, adoptate de legiuitor în aplicarea dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. k) și ale art. 126 alin. (2) din Constituție, fără a fi împiedicat sub niciun aspect controlul judecătoresc al actelor administrative pe calea contenciosului administrativ. În consecință, Curtea constată că dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție nu sunt sub niciun aspect încălcate.

25. Totodată, nu poate fi reținută nici critica de neconstituționalitate potrivit căreia prevederile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 ar crea o poziție privilegiată reclamantului, în detrimentul pârâtului, din moment ce părțile procesului se află pe parcursului soluționării litigiului pe poziții procesuale opuse, și, în mod evident, în situații juridice diferite, justificate de apărarea unor drepturi și interese legitime contrare. Or, egalitatea nu înseamnă uniformitate și, în consecință, pot fi instituite reguli juridice distincte pentru anumite categorii de persoane, dacă există o justificare obiectivă și rezonabilă.

26. De asemenea, Curtea observă că autorul excepției formulează critica de neconstituționalitate prin coroborarea a două texte din Legea nr. 554/2004, respectiv art. 14 alin. (1) și art. 15 alin. (1), apreciind, în final, că dispozițiile acestuia din urmă, referitoare la suspendarea executării actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă a cauzei, sunt constituționale numai în măsura în care instanța de fond ar admite acțiunea principală având ca obiect anularea actului administrativ și nicidecum și în situația în care instanța ar respinge o asemenea acțiune, situație cu privire la care legiuitorul nu a mai prevăzut nimic expres. Or, Curtea Constituțională, în exercitarea controlului *a posteriori*, nu examinează dispozițiile de lege criticate decât prin raportare la principiile și drepturile fundamentale cuprinse în normele constituționale și convenționale sau alte instrumente juridice la care România este parte, și nu prin raportare la alte reglementări din legislația internă. De asemenea, nici completarea sau modificarea unor texte legislative nu reprezintă atribuții specifice instanței de contencios constituțional, ci ale legiuitorului. Prin urmare, sub acest aspect, Curtea constată că, astfel formulate, aceste critici nu pot fi reținute.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Titidan — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 3.850/109/2018 al Tribunalului Vâlcea — Secția a II-a civilă și constată că prevederile art. 15 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vâlcea — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 februarie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 122

din 2 martie 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342
din Codul de procedură penală și ale art. 347 alin. (3) teza finală
raportat la art. 345 alin. (3) și art. 346 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342 din Codul de procedură penală și ale art. 347 alin. (3) teza finală raportat la art. 345 alin. (3) și art. 346 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Casapu în Dosarul nr. 62/32/2018/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.292D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Mihai Apopii a comunicat un punct de vedere prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, la care a anexat un set de înscrisuri.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, Decizia Curții nr. 383 din 27 mai 2015, paragraful 27. În subsidiar, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate și menținerea jurisprudenței instanței de control constituțional în materie, respectiv deciziile nr. 838 din 8 decembrie 2015 și nr. 253 din 25 aprilie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 496 din 24 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 62/32/2018/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342 din Codul de procedură penală și ale art. 347 alin. (3) teza finală raportat la art. 345 alin. (3) și art. 346 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Alexandru Casapu cu ocazia soluționării contestației formulate împotriva Încheierii nr. 7 din 5 aprilie 2018, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, prin care, în temeiul art. 346 alin. (2) din Codul de procedură penală, au fost respinse cererile și excepțiile invocate de inculpați, inclusiv de autorul excepției, s-a constatat legalitatea sesizării instanței cu Reținerii nr. 42/P/2016 din data de 30 ianuarie 2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Bacău, precum și legalitatea

administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și s-a dispus începerea judecării cauzei privindu-i pe inculpați, inclusiv pe autorul excepției.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 342 din Codul de procedură penală, care nu permit judecătorului de cameră preliminară să constate că în cauza aflată pe rolul său a intervenit unul dintre cazurile care împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale, încalcă dispozițiile constituționale și convenționale invocate. Totodată, arată că, din interpretarea dispozițiilor art. 347 alin. (3) teza finală din Codul de procedură penală raportate la art. 345 alin. (3) și art. 346 alin. (3) și (4) din același act normativ, rezultă că judecătorul de cameră preliminară nu poate dispune restituirea cauzei la parchet decât în cazurile prevăzute de art. 346 alin. (3) din Codul de procedură penală, printre care nu se regăsește și ipoteza intervenirii uneia dintre cauzele care împiedică exercitarea acțiunii penale.

6. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens reține, în esență, în acord cu jurisprudența instanței de contencios constituțional, că procedura de cameră preliminară a fost concepută de legiuitor ca o procedură-filtru în cadrul căreia se examinează competența și legalitatea sesizării instanței, legalitatea actelor de urmărire penală efectuate în cauză, precum și legalitatea modului de administrare a probelor în faza de urmărire penală. Totodată, instanța supremă arată că, prin specificul ei, activitatea judecătorului de cameră preliminară nu privește fondul cauzei, actul procesual exercitat de către acesta neantamând și nedispunând, în sens pozitiv sau negativ, cu privire la elementele esențiale ale raportului de conflict: faptă, persoană și vinovăție. Neavând, prin urmare, competența de a analiza fundamentul și aptitudinea funcțională ale acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară nu poate evalua nici incidența vreunui dintre cazurile care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale prevăzute de art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală (în speță, intervenirea prescripției răspunderii penale) și nici nu poate dispune o soluție cu privire la acțiunea penală în acest sens, această atribuție constituind apanajul exclusiv al instanței de judecată. Apreciază că o astfel de limitare a competenței funcționale a judecătorului de cameră preliminară investit cu rechizitoriu nu constituie expresia încălcării dreptului la un proces echitabil și la apărare al acuzatului, astfel cum susține autorul excepției de neconstituționalitate, întrucât prin dispozițiile art. 342 și următoarele din Codul de procedură penală se instituie în competența acestuia tocmai verificarea conformității probelor administrate și a actelor procesuale efectuate în cursul urmăririi penale cu garanțiile de echitabilitate a procedurii. Legalitatea administrării probelor și a efectuării anchetei este strâns și exclusiv legată de asigurarea caracterului echitabil al procesului penal. Ca urmare, instanța supremă reține că, prin conținutul dispozițiilor care reglementează camera preliminară și prin soluțiile care pot fi dispuse în acest cadru, sunt prevăzute criteriile în baza cărora se stabilește dacă procedura în cursul

urmării penale a avut un caracter echitabil pentru a se putea proceda la judecata pe fond. Deopotrivă, instanța supremă apreciază că aceeași limitare a competenței funcționale a judecătorului de cameră preliminară nu are ca efect nici încălcarea dreptului la apărare al autorului excepției, atâta vreme cât acesta are posibilitatea de a invoca oricare dintre impedimentele prevăzute de art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală în fața judecătorului ce va fi investit cu judecarea fondului cauzei.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere exprimat anterior și reținut de Curtea Constituțională în deciziile nr. 181 din 21 martie 2017, nr. 186 din 21 martie 2017, nr. 803 din 5 decembrie 2017, nr. 22 din 18 ianuarie 2018, nr. 246 din 19 aprilie 2018 și nr. 272 din 24 aprilie 2018.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 342 din Codul de procedură penală și ale art. 347 alin. (3) teza finală raportat la art. 345 alin. (3) și art. 346 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală, având următorul conținut:

— Art. 342: „*Obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.*”;

— Art. 345 alin. (3): „*În cazul în care judecătorul de cameră preliminară constată neregularități ale actului de sesizare sau în cazul în care sancționează potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii ori dacă exclude una sau mai multe probe administrate, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii, procurorul remediază neregularitățile actului de sesizare și comunică judecătorului de cameră preliminară dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituirea cauzei.*”;

— Art. 346 alin. (3) și (4): „*(3) Judecătorul de cameră preliminară restituie cauza la parchet dacă: a) rechizitoriul este neregularitar întocmit, iar neregularitatea nu a fost remediată de procuror în termenul prevăzut la art. 345 alin. (3), dacă neregularitatea atrage imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecării; b) a exclus toate probele administrate în cursul urmăririi penale; c) procurorul solicită restituirea cauzei, în condițiile art. 345 alin. (3), ori nu răspunde în termenul prevăzut de aceeași dispoziții.*”;

(4) *În toate celelalte cazuri în care a constatat neregularități ale actului de sesizare, a exclus una sau mai multe probe administrate ori a sancționat potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, judecătorul de cameră preliminară dispune începerea judecării.*”;

— Art. 347 alin. (3): „*[...] Dispozițiile art. 345 și 346 se aplică în mod corespunzător.*”

12. În susținerea neconstituționalității normelor procesual penale criticate, autorul excepției invocă atât dispozițiile constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, cât și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că a analizat, în jurisprudența sa, critici similare celor formulate în prezenta cauză. Astfel, cu prilejul pronunțării deciziilor nr. 253 din 25 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 18 iulie 2017, nr. 516 din 6 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 25 octombrie 2017, nr. 239 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 10 iulie 2018, și nr. 241 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 4 iulie 2019, Curtea a statuat că, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (1) din Constituție, „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*”, iar, cât privește modalitatea concretă de realizare a justiției, instanța de control constituțional a constatat că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, aceasta este circumscrisă legii care stabilește atât competența instanțelor judecătorești, cât și procedura de judecată. Așa fiind, plenitudinea de jurisdicție a autorităților chemate să înfăptuiască justiția este structurată, și nu limitată în funcție de anumite proceduri, termene și condiții a căror respectare este indisolubil legată de actul de justiție. Cu alte cuvinte, ceea ce prevalează, din perspectiva raportării la menirea instanțelor judecătorești, este faptul că aspectele conflictuale deduse judecării să fie dezlegate de o instanță judecătorească. Singurele limitări ale plenitudinii de jurisdicție a instanțelor judecătorești sunt reprezentate de competența acordată Curții Constituționale conform art. 146 din Legea fundamentală (în acest sens este și Decizia nr. 302 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 29 mai 2012) și de domeniile excluse controlului judecătoresc potrivit art. 126 alin. (6) din Legea fundamentală.

14. În continuare, Curtea a reținut că, sub acest aspect, în cadrul procesului penal, judecătorul de cameră preliminară, judecătorul de drepturi și libertăți și instanțele de fond stabilite de lege au deplină legitimitate, potrivit competenței atribuite de lege, să se pronunțe asupra dezlegării tuturor pricinilor date în competența lor, respectând deci exigența mai sus enunțată. Împrejurarea că în anumite proceduri, cum ar fi procedura de cameră preliminară, apel, căi extraordinare de atac, legiuitorul a instituit anumite limite [cum ar fi obiectul procedurii în camera preliminară prevăzut de art. 342 din Codul de procedură penală, efectul devolutiv sau extensiv al apelului în cadrul limitelor prevăzute de art. 417 alin. (1), art. 418 și art. 419 din Codul de procedură penală și cu respectarea principiului *non reformatio in pejus*, exercitarea contestației în anulare numai în situațiile prevăzute de art. 426 din Codul de procedură penală, a recursului în casație în situațiile prevăzute de art. 434 alin. (2) din Codul de procedură penală etc.] nu înseamnă că este afectată plenitudinea de jurisdicție a instanțelor judecătorești, deoarece, așa cum s-a arătat, aceasta se circumscrie numai legii, în acord cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, cu condiția ca, prin reglementarea la nivel legal a principiilor constituționale referitoare la procedura de judecată, legiuitorul să asigure atât dreptul părților de a avea un parcurs procedural previzibil, cât și dreptul acestora de a-și adapta în mod rezonabil conduita procesuală în conformitate cu ipoteza normativă a legii,

aspecte care se constituie în garanții indispensabile ale dreptului la un proces echitabil, cât și crearea premiselor constituționale în vederea realizării de către instanțele judecătorești a unei justiții unice, egale și imparțiale.

15. Prin urmare, Curtea a constatat că, din această perspectivă, plenitudinea de jurisdicție a instanțelor judecătorești nu este absolută, ea putând fi structurată prin instituirea unor termene, condiții legale ori competențe limitate (a se vedea Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011).

16. În aceste condiții, Curtea a constatat că, potrivit dispozițiilor art. 342 din Codul de procedură penală, obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Prin urmare, acesta se circumscrie unor aspecte referitoare la competență și la legalitatea fie a sesizării, fie a administrării probelor care fundamentează acuzația în materie penală.

17. De asemenea, Curtea a constatat că judecătorul de cameră preliminară nu se poate pronunța asupra aspectelor legate de temeinicia acuzației, acesta fiind atributul exclusiv al instanței competente să judece fondul cauzei. Nu în ultimul rând, Curtea a constatat că obiectivul acestei proceduri este de a stabili dacă urmărirea penală și rechizitoriul sunt apte să declanșeze faza de judecată ori trebuie refăcute, iar în ipoteza începerii judecătii, de a stabili care sunt actele asupra cărora aceasta va purta și pe care părțile și ceilalți participanți își vor putea întemeia susținerile ori pe care trebuie să le combată.

18. Totodată, în Decizia nr. 239 din 19 aprilie 2018, precitată, paragraful 22, și în Decizia nr. 241 din 16 aprilie 2019, precitată, paragraful 19, Curtea a constatat că existența unui caz dintre cele prevăzute de art. 16 alin. (1) lit. a)—j) din Codul de procedură penală ar putea fi valorificată doar în faza de judecată, intrând în atribuțiile instanței de judecată competente să soluționeze fondul cauzei și să pronunțe — în condițiile art. 396 alin. (5)—(8) din Codul de procedură penală — o soluție de achitare sau încetare a procesului penal. Curtea a precizat că valorificarea cazurilor care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale excedează competenței judecătorului

de cameră preliminară, astfel cum este aceasta circumscrisă în raport cu obiectul camerei preliminare, fără ca prin aceasta să se aducă atingere dreptului la apărare, dreptului la un proces echitabil și la un recurs efectiv, în condițiile în care, astfel cum a statuat Curtea prin Decizia nr. 838 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 1 martie 2016, legiuitorul poate institui anumite limite de competență, prin aceasta nefiind afectată plenitudinea de jurisdicție a instanțelor judecătorești, deoarece aceasta se circumscrie, în acord cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, numai legii. De altfel, Curtea a reținut că există norme procesual penale în temeiul cărora instituțiile procesual penale invocate să poată fi valorificate în celelalte faze ale procesului penal, cu respectarea drepturilor fundamentale invocate, în condițiile în care instituția procesuală a camerei preliminare nu aparține nici urmăririi penale, nici judecătii, fiind echivalentă unei noi faze a procesului penal, iar, din reglementarea atribuțiilor pe care funcția exercitată de judecătorul de cameră preliminară le presupune, activitatea acestuia nu privește fondul cauzei, actul procesual exercitat de către acesta neantamând și nedispunând, în sens pozitiv sau negativ, cu privire la elementele esențiale ale raportului de conflict: faptă, persoană și vinovăție.

19. În același fel, în deciziile nr. 253 din 25 aprilie 2017, precitată, paragraful 32, nr. 516 din 6 iulie 2017, precitată, paragraful 21, și nr. 241 din 16 aprilie 2019, precitată, paragraful 20, Curtea a reținut că schimbarea încadrării juridice a faptei, așadar stabilirea textului de lege care prevede și sancționează fapta socialmente periculoasă și caracterizarea ei ca infracțiune, aplicarea principiului *non bis in idem*, respectiv aprecierea cu privire la caracterul complet al probelor necesare pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei excedează competenței judecătorului de cameră preliminară, astfel cum este aceasta circumscrisă în raport cu obiectul camerei preliminare, în acord cu prevederile constituționale privind dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil și la un recurs efectiv.

20. Întrucât până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Casapu în Dosarul nr. 62/32/2018/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și constată că dispozițiile art. 342 din Codul de procedură penală și ale art. 347 alin. (3) teza finală raportat la art. 345 alin. (3) și art. 346 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 155

din 4 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 42 alin. (6¹) și (9)
din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 42 alin. (6¹) și (9) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, excepție ridicată de Asociația de Proprietari Bloc 68, alea Dolina nr. 4, București, în Dosarul nr. 24.278/4/2018 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 549D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, arătând că se impune menținerea jurisprudenței Curții Constituționale pronunțate în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 24.278/4/2018, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 42 alin. (6¹) și (9) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006**. Excepția a fost invocată de Asociația de Proprietari Bloc 68, alea Dolina nr. 4, București, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare, în privința unui debit restant către Regia Autonomă de Distribuție a Energiei Termice — R.A.D.E.T. București.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că textul de lege criticat încalcă prevederile art. 1 alin. (3) și (5), art. 21, 24 și 44 din Constituție, făcând trimitere la motivele invocate de Avocatul Poporului în susținerea excepției de neconstituționalitate soluționate prin Decizia nr. 805 din 6 decembrie 2018.

6. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că instituirea caracterului executoriu al facturilor de utilități se impune pentru a se asigura recuperarea cu celeritate a debitelor rezultate din neplata acestor servicii, în vederea asigurării continuității acestor servicii de către prestatori, care, de regulă, sunt companii aflate sub

controlul autorităților publice locale. De asemenea, în condițiile în care asemenea servicii sunt datorate de numeroase persoane fizice și juridice, s-ar crea o sarcină excesivă în sarcina prestatorilor de servicii de a-i chema în judecată în vederea obținerii de titluri executorii. În opinia instanței, este respectat și accesul debitorilor la justiție, întrucât în cadrul contestației la executare silită au posibilitatea de a invoca plata debitului rezultat din facturile puse în executare. Totodată, în ceea ce privește termenul de plată calculat de la emiterea facturii, instanța apreciază că prin aceasta nu se încalcă nicio prevedere constituțională, întrucât acest termen este instituit pentru a se asigura celeritatea recuperării debitelor și a se evita invocarea de către consumatori de neregularități privind necomunicarea facturii. În acest mod, nu se încalcă drepturile consumatorilor, întrucât, în ipoteza în care nu primesc factura după termenul de 15 zile în care aceasta trebuia emisă, aceștia se pot adresa operatorului de serviciu pentru a obține o copie a acesteia.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 42 alin. (6¹) și (9) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 5 martie 2013, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 225/2016 pentru modificarea și completarea Legii serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 942 din 23 noiembrie 2016, ce au următorul conținut:

— Art. 42 alin. (6¹) și (9): „(6¹) *Factura emisă pentru serviciile de utilități publice constituie titlu executoriu. [...]*

(9) *Factura pentru serviciile furnizate/prestate se emite cel mai târziu până la data de 15 a lunii următoare celei în care prestația a fost efectuată. Utilizatorii serviciilor de utilități publice, persoane fizice sau juridice, sunt obligați să achite facturile reprezentând contravaloarea serviciilor furnizate/prestate în termenul de scadență de 15 zile de la data emiterii facturilor; data emiterii se înscrie pe factură. Termenul de scadență privind plata facturii se ia în calcul începând cu data emiterii facturii.*”

11. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind valorile supreme ale statului de drept și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 805 din 6 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 18 martie 2019, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și față de o motivare a excepției identică celei formulate în prezenta cauză. Prin această decizie, Curtea a reținut că, atât potrivit Legii serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 7 septembrie 2015, reglementare specială, cât și potrivit Legii nr. 51/2006, reglementare generală, factura se emite cel mai târziu până la data de 15 a lunii următoare celei în care prestația a fost efectuată.

13. În ceea ce privește critica referitoare la lipsa de previzibilitate a normei legale, Curtea a observat că în conținutul ei precizează că data emiterii se înscrie pe factură, iar termenul de scadență se calculează de la această dată, astfel încât beneficiarii serviciului comunitar de utilitate publică se pot conforma obligațiilor rezultate din contractul de furnizare a acestui serviciu. Mai mult, textul legal criticat prevede că factura se emite cel târziu la data de 15 a lunii următoare celei în care prestația a fost efectuată, fiind un element previzibil și determinat care se caracterizează prin periodicitate și constanță, beneficiarul serviciului neputând invoca necunoașterea acestei date de referință.

14. De asemenea, prin aceeași decizie, paragraful 25, Curtea a reținut că legiuitorul a acordat beneficiarilor serviciului public o perioadă de grație, de până la 30 de zile de la data scadenței, la expirarea căreia se aplică penalități de întârziere care se datorează cu prima zi după data scadenței, sunt egale cu nivelul dobânzii datorate pentru neplata la termen a

obligațiilor bugetare, fără ca valoarea lor totală să depășească valoarea facturii, și se constituie venit al operatorului [art. 42 alin. (10) din Legea nr. 51/2006]. În acest context, Curtea a reținut că norma nu este lipsită de precizie, claritate și previzibilitate, termenele prevăzute de lege fiind suficiente atât pentru comunicarea și primirea facturii, cât și pentru achitarea contravalorii acesteia.

În acest mod, nu se poate vorbi nici despre afectarea dreptului de proprietate privată al utilizatorilor, care au la dispoziție suficient timp pentru achitarea contravalorii serviciului public, și nici despre încălcarea dreptului la apărare, îndeplinirea obligației de achitare a facturilor făcându-se în 15 zile de la data emiterii acestora, iar neachitarea în termen de 30 de zile de la data scadenței atrăgând penalități de întârziere.

15. Prin aceeași decizie, paragrafele 28 și 29, Curtea nu a reținut critica formulată prin raportare la art. 21 din Constituție, atât timp cât actul normativ prevede la art. 51 alin. (3) că soluționarea litigiilor dintre operator și utilizator, inclusiv a celor izvorâte din neplata contravalorii serviciilor furnizate/prestate, se realizează de instanțele competente potrivit legii și se judecă în procedură de urgență. Cererea se introduce la instanțele de judecată în a căror competență teritorială se află domiciliul/sediul utilizatorului. Prin urmare, utilizatorii se pot adresa instanțelor judecătorești în condițiile dreptului comun. În același sens, potrivit art. 41 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 51/2006, utilizatorii au dreptul să se adreseze, individual ori colectiv, prin intermediul unor asociații reprezentative, autorităților administrației publice centrale sau locale, asociațiilor de dezvoltare intercomunitară cu obiect de activitate servicii de utilități publice ori instanțelor judecătorești, după caz, în vederea prevenirii sau a reparării unui prejudiciu direct ori indirect.

16. În concluzie, Curtea a reținut că norma legală criticată este una precisă, clară și previzibilă și nu încalcă accesul liber la justiție, dreptul de apărare sau dreptul de proprietate privată ale utilizatorilor.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții, cele statuate în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Asociația de Proprietari Bloc 68, aleea Dolina nr. 4, București, în Dosarul nr. 24.278/4/2018 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 42 alin. (6¹) și (9) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru instituirea unor măsuri privind buna funcționare a sistemului de învățământ și pentru modificarea art. 10 alin. (2) din Legea nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare

Ca drept fundamental statuat de Constituția României, republicată, dreptul la învățătură este asigurat prin învățământul general obligatoriu și prin cel profesional, prin învățământul superior, precum și prin alte forme de instrucție și de perfecționare. Potrivit prevederilor art. 73 alin. (3) lit. n) din Constituția României, republicată, organizarea generală a învățământului se reglementează prin lege organică. În situația de normalitate, în România, desfășurarea învățământului preuniversitar presupune participarea, prin prezență fizică, a elevilor la orele de curs și interacțiunea directă între cadrul didactic și elev pe tot parcursul procesului educațional în cadrul unităților de învățământ. Ca urmare a stării de alertă instituite pe teritoriul României, această interacțiune este limitată, întrucât dreptul la sănătate, nu numai al elevilor, dar și al cadrelor didactice, personalului auxiliar și nu în ultimul rând al părinților elevilor, trebuie respectat conform prevederilor Constituției României, republicată.

În contextul în care în timpul stării de alertă se aplică măsuri de protecție sanitară care presupun o limitare a aglomerărilor în interiorul unităților de învățământ, iar examenul de bacalaureat presupune prezența fizică a tuturor elevilor în unitatea de învățământ, se impune luarea unor măsuri administrative cu privire la modul de desfășurare a susținerii în condiții de siguranță de către aceștia a examenului, programat după încheierea anului școlar 2020—2021.

În vederea flexibilizării cadrului legal privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, în condițiile desfășurării activității didactice în sistem on-line, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — La examenul național de bacalaureat, pentru anul școlar 2020—2021, probele de evaluare a competențelor lingvistice de comunicare orală în limba română, probele de evaluare a competențelor lingvistice de comunicare orală în limba maternă pentru elevii care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale, probele de evaluare a competențelor lingvistice într-o limbă de circulație internațională studiată pe parcursul învățământului liceal și probele de evaluare a competențelor digitale se echivalează/se recunosc conform metodologiei aprobate prin ordin al ministrului educației, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. II. — La articolul 10 din Legea nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării

de calculatoare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 28 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Calendarul pentru acordarea ajutorului financiar prevăzut în prezenta lege este aprobat și actualizat anual prin ordin al ministrului educației.”

Art. III. — Legea nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 28 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu modificarea adusă prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul educației,
Sorin-Mihai Cîmpeanu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Tibor Feneși a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Bihor

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 16.463 din 20.04.2021, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/2.819 din 21.04.2021, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Bihor prin Adresa nr. 2.673 din 5.03.2021, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 14.945/2021,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin.(2) lit. d), art. 397, art. 502 alin.(1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Tibor Feneși, director executiv al Direcției Social-Comunitare Bihor din cadrul Consiliului Județean Bihor, exercită,

cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Bihor, pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 24 mai 2021.
Nr. 325.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Frențiu Grigore a funcției publice din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Cluj

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 17.589 din 13 mai 2021, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.369 din 13 mai 2021, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Cluj prin Adresa nr. 5.327 din 7 mai 2021, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor nr. 18.122/2021,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Frențiu Grigore, șef serviciu, Serviciul controlul legalității actelor, contencios administrativ, apostilă,

exercită, cu caracter temporar, funcția publică din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Cluj, pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 24 mai 2021.
Nr. 326.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Gheorghe Palade a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Neamț**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 16.463 din 20 aprilie 2021, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/2.819 din 21 aprilie 2021, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Neamț prin Adresa nr. 779.442 din 16 martie 2021, precum și adresele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 11.579/2021 și 18.989/2021, în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Gheorghe Palade, șef serviciu — Serviciul pentru afaceri europene, relații internaționale, dezvoltare economică, strategii și programe guvernamentale, monitorizare a serviciilor publice deconcentrate, situații de urgență, servicii comunitare de utilități publice și ordine publică, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Neamț, pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 24 mai 2021.
Nr. 327.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRU****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Cosmin-Mihai Dorle a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Satu Mare**

Având în vedere propunerea Instituției Prefectului — Județul Satu Mare nr. 3.706 din 12 aprilie 2021, Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 17.156 din 11 mai 2021, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.279 din 11 mai 2021 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/11.610/THG din 13 mai 2021, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 18.123/2021,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cosmin-Mihai Dorle, șef serviciu al Serviciului juridic și contencios administrativ, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Satu Mare, pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 24 mai 2021.
Nr. 328.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Ion Bîzîc
a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici
de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Vâlcea**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 17.591 din 13.05.2021, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.370 din 13.05.2021, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Vâlcea prin Adresa nr. 5.659 din 19.04.2021, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 18.638/2021,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ion Bîzîc, consilier superior în cadrul Compartimentului verificarea legalității actelor, urmărirea aplicării actelor normative cu caracter reparatoriu, procesul electoral și

îndrumarea autorităților administrației publice locale, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Vâlcea, pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 24 mai 2021.
Nr. 329.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Marius-Cristian Ghincea
a funcției publice din categoria înalților funcționari publici
de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Ilfov**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 18.091 din 18 mai 2021, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.493 din 18 mai 2021, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Ilfov prin Adresa nr. 3.541/2021, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 21.134/2021,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marius-Cristian Ghincea, director general al Direcției generale administrație și relația cu Consiliul General al Municipiului București din cadrul Primăriei

Municipiului București, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Ilfov, pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 24 mai 2021.
Nr. 330.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind constituirea și atribuțiile Comitetului pentru e-guvernare și reducerea birocrăției

Având în vedere Nota Direcției generale politici publice, strategii și control intern managerial nr. 205/DCPP din 22 aprilie 2021,

în temeiul art. 29 și al art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se constituie Comitetul pentru e-guvernare și reducerea birocrăției, denumit în continuare *Comitetul*, prin comasarea Comitetului director pentru e-guvernare, constituit prin Decizia prim-ministrului nr. 169/2018, cu modificările și completările ulterioare, și a Comitetului interministerial pentru coordonarea eforturilor de reducere a birocrăției și de simplificarea procedurilor administrative în vederea eficientizării și îmbunătățirii serviciilor destinate atât cetățenilor, cât și mediului de afaceri, constituit prin Decizia prim-ministrului nr. 304/2020, organism interministerial, fără personalitate juridică, având componența prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — În domeniul e-guvernării, Comitetul are următoarele atribuții:

a) coordonarea integrată a intervențiilor de e-guvernare la nivelul instituțiilor responsabile de implementarea, administrarea și funcționarea serviciilor publice electronice;

b) oferirea cadrului de dezbateră a principalelor inițiative, măsuri și proiecte privind e-guvernarea pentru asigurarea respectării standardelor și reglementărilor tehnice comune în domeniul guvernării electronice, asigurând forumul pentru dezbateră la nivel interinstituțional a inițiativelor cuprinse în politica publică de e-guvernare și în celelalte documente programatice, cadre strategice sau de reglementare în domeniu, de la nivel național și european;

c) asigurarea coerenței fundamentării, coordonării, monitorizării și evaluării modului de implementare a politicii publice privind e-guvernarea;

d) prioritizarea și validarea propunerilor cu privire la e-guvernare și la funcționarea serviciilor publice electronice la nivelul instituțiilor responsabile cu implementarea, administrarea și funcționarea acestor servicii.

Art. 3. — În domeniul reducerii birocrăției, Comitetul are următoarele atribuții:

a) stabilirea principalelor domenii de intervenție în vederea simplificării procedurilor administrative pentru mediul de afaceri și cetățeni, dar și pentru reducerea birocrăției intra și inter-instituționale;

b) propunerea unor măsuri specifice de sistematizare a legislației primare, secundare și terțiare și de eliminare a redundanțelor legislative, inclusiv a etapelor sau situațiilor care nu sunt necesare în cadrul procedurilor respective sau a măsurilor care, prin natura lor, produc costuri semnificative suportate colectiv de societatea românească fără a aduce beneficii comparabile acesteia, inclusiv:

1. simplificarea și raționalizarea procedurilor de eliberare a unor certificate, avize, atestate, decizii, declarații obligatorii;

2. reducerea numărului de documente solicitate în format letric;

3. introducerea de modificări legislative pentru integrarea și corelarea unor acte normative în vederea armonizării acestora;

4. sistematizarea soluțiilor legale disparate privind proceduri administrative existente în legislația actuală;

c) promovarea și monitorizarea implementării unor instrumente și metodologii de reducere a birocrăției și a sarcinilor administrative.

Art. 4. — (1) Comitetul este condus de prim-ministru, în calitate de președinte. În lipsa acestuia, Comitetul va fi condus de secretarul general al Guvernului sau secretarul general adjunct al Guvernului, desemnat în acest sens.

(2) Președintele este sprijinit în activitatea sa de doi vicepreședinți, respectiv un consilier de stat din cadrul Cancelariei Prim-Ministrului și președintele Autorității pentru Digitalizarea României. La reuniunile Comitetului pot participa și alți demnitari din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, cu atribuții în domeniu.

(3) Ministerele sunt reprezentate la reuniunile Comitetului la nivel de secretar de stat sau înalt funcționar public, iar celelalte instituții publice la nivel de președinte, vicepreședinte sau director general. Aceștia sunt membri cu drept de vot.

(4) La reuniunile Comitetului participă și reprezentanți la nivel tehnic desemnați de membrii acestuia. Reuniunile Comitetului sunt precedate de ședințe ale experților din cadrul instituțiilor prevăzute în anexă.

(5) La propunerea membrilor, la reuniunile comitetului, pot participa invitați din partea altor autorități sau instituții publice cu atribuții și competențe care pot oferi date sau informații relevante pentru buna desfășurare a lucrărilor. În aceleași condiții, la reuniunile Comitetului pot fi invitați și reprezentanți ai mediului academic, ai mediului de afaceri sau ai societății civile.

(6) Comitetul va fi sprijinit în activitatea sa de grupuri de lucru care vor fi formate pe teme relevante de discuție, prin decizia membrilor Comitetului. Grupurile de lucru vor fi formate din experți tehnici din instituțiile cu atribuții în domeniul respectiv.

(7) Secretariatul tehnic al Comitetului este asigurat de Secretariatul General al Guvernului.

Art. 5. — (1) Comitetul se reunește, de regulă, o dată pe lună sau ori de câte ori este necesar, prin grija Secretariatului tehnic.

(2) Agenda fiecărei reuniuni a Comitetului se întocmește de către Secretariatul tehnic, pe baza propunerilor formulate de către membrii acestuia.

(3) Procesele-verbale ale reuniunilor Comitetului sunt semnate de către membrii acestuia și înregistrate de Secretariatul tehnic.

Art. 6. — (1) În cadrul primei reuniuni, Comitetul aprobă regulamentul propriu de organizare și funcționare prin care sunt stabilite condițiile pentru cvorum și modalitatea de luare a deciziilor.

(2) Comitetul va prezenta prim-ministrului informări periodice privind îndeplinirea scopului prevăzut în prezenta decizie.

Art. 7. — Membrii Comitetului vor comunica regulat în cadrul reuniunilor inițiativele proprii care se circumscriu domeniului e-guvernării și reducerii birocrăției.

Art. 8. — În cadrul reuniunilor Comitetului, Autoritatea pentru Digitalizarea României va face informări periodice cu privire la proiectele inițiate de instituțiile administrației publice centrale și transmise Comitetului Tehnico-Economic pentru Societate Informațională, în vederea avizării, potrivit dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 941/2013 privind organizarea și funcționarea Comitetului Tehnico-Economic pentru Societatea Informațională, cu modificările și completările ulterioare, și alte proiecte inițiate de aceasta.

Art. 9. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează efectele Deciziei prim-ministrului nr. 169/2018 privind constituirea Comitetului director pentru e-guvernare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 2 aprilie 2018, cu modificările și completările ulterioare, și ale Deciziei prim-ministrului nr. 304/2020 privind constituirea Comitetului interministerial pentru coordonarea eforturilor de reducere a birocrăției și de simplificare a procedurilor administrative în vederea eficientizării și îmbunătățirii serviciilor destinate atât cetățenilor, cât și mediului de afaceri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 13 august 2020.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 24 mai 2021.
Nr. 331.

ANEXĂ

Componența Comitetului pentru e-guvernare și reducerea birocrăției

1. Secretariatul General al Guvernului
2. Autoritatea pentru Digitalizarea României
3. Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării
4. Ministerul Finanțelor
5. Ministerul Justiției
6. Ministerul Apărării Naționale
7. Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului
8. Ministerul Energiei
9. Ministerul Transporturilor și Infrastructurii
10. Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
11. Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
12. Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației
13. Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene
14. Ministerul Muncii și Protecției Sociale
15. Ministerul Sănătății
16. Ministerul Educației
17. Ministerul Afacerilor Interne
18. Ministerul Culturii
19. Ministerul Tineretului și Sportului
20. Ministerul Afacerilor Externe
21. Oficiul Național al Registrului Comerțului
22. Centrul Național de Răspuns la Incidente de Securitate Cibernetică — CERT-RO
23. Serviciul de Telecomunicații Speciale
24. Serviciul Român de Informații — Centrul Național Cyberint
25. Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică
26. Comisia Națională de Strategie și Prognoză
27. Institutul Național de Statistică

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**pentru numirea doamnei Andra-Diana Migiu
în funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății**

Având în vedere propunerea Ministerului Sănătății, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.165 din 10 mai 2021,
în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Andra-Diana Migiu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 24 mai 2021.
Nr. 332.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

